

MONTSERRAT
ABELLÓ

Una selecció

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Biblioteca Pública
TARRAGONA

Vida diària

Barcelona: Joaquim Horta, 1963

Vivim entre marges
com les paraules
dins les blanques pàgines d'un llibre,
atapeïdes, ordenades
des que foren escrites.
Inexorablement fixades ahir.

Per ara restaré sotmesa;
però això ja fou
i el present se'ns escapa.

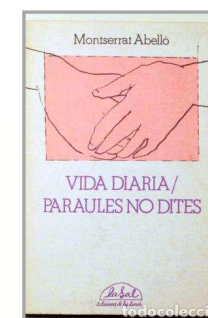
Tot va quedant fixat
com en un gran llibre mal escrit.
A banda i banda els marges
que el costum ens imposa
i al mig nosaltres
i les nostres paraules.

Paraules no dites

Barcelona: La Sal, 1981

Obscur moment de decisió,
de lluita, quan la voluntat
es concentra, petita, densa
de cremants preguntes.
I cruix contra obligats
costums i lleis inveterades,
i masteguem paraules
dins la gola eixuta.
I l'acció ja ens és
l'únic camí.

Qui sóc i per què escric...

Per Montserrat Abelló

Fragment de l'article publicat a Lletra. La literatura catalana a Internet

Sóc una dona que ha viscut molts anys i en èpoques crucials de la història; la proclamació de la República, l'aixecament militar, la Guerra Civil i l'exili, que vaig compartir amb el meu pare, enginyer naval, primer a França, després a Anglaterra i finalment a Xile.

Conec el meu marit, també exiliat, i hi neixen la nostra filla i els nostres dos fills, el més petit dels quals afectat de la síndrome de Down.

Tot i que vaig néixer a Tarragona -com també les meves tres germanes i el meu germà-, i és una ciutat que estimo i considero meva, hi he viscut poquíssim; només quan, de molt jove, hi anàvem amb els pares els estius i, per Nadal, a casa els avis. Gairebé la meitat de la vida l'he passada fora de Catalunya, però puc dir que sóc catalana fins al moll de l'os i que tota la família sempre hem parlat català.

Sóc una persona més aviat tímida, però apassionada, i cada etapa de la vida l'he viscuda intensament i les seves vicissituds m'han proporcionat vivències i experiències, doloroses a vegades, però sempre enriquidores. Per què escric? Diria que, primordialment, pel meu amor a les paraules. Des de sempre m'ha fascinat el seu so. La meva mare em deia que de petita jugava a recitar poemes, que m'inventava, sols repetint les noves paraules que anava aprenent.

*També quan l'estudiar se'm feia pesat, buscava poesies i les aprenia de memòria. Una altra cosa que segurament ha influït en aquest meu amor pel ritme de les paraules és el meu coneixement de l'anglès, molt musical i, fonèticament, amb molts sons similars al català i que, des dels sis anys, després de la nostra estada a Londres, ha estat la meva segona llengua.
(...)*

Resumint podria dir, com dic en un dels poemes, que escric perquè estimo la vida i, així, la faig meva moltes vegades.

Poemes d'amor. Antologia

València: Denes, 2010

Espero meravelles
a cada cantonada.
Hi ha alegria
en l'aire.
El sol m'omple
els ulls.

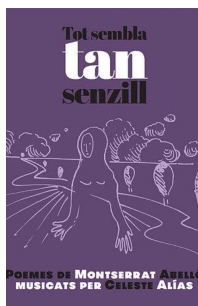
El meu presagi
és una línia
contra el sol,
un punt en l'horitzó.

Més enllà del parlar concís

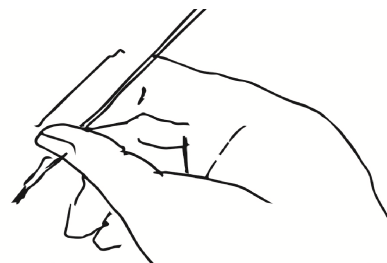
València: Edicions de la Guerra, 2014

La raó del dubte
La raó del dubte,
principi que t'encalça.
Principi i fi o
tan sols una porta,
que deixes sempre
oberta.

Tot sembla tan senzill

Juneda: Fonoll, 2016

El blat del temps

Barcelona: Columna, 1986

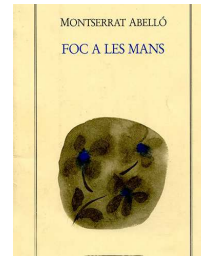
Plantar sobre la terra
els peus. Ja no tenir
por. Sentir com puja
la saba, amunt, amunt.
Créixer com un arbre.
A la seva ombra
aixoplugar algú que
també se senti sol, sola
com tu, com jo.

Foc a les mans

Barcelona: Columna, 1990

Quan ja res no demanes.
I frueixes callada, escoltant
la remor lleu d'aigües
silents, que transcorren segures
i lentes.
I ja no et torba el brogit
de rius ni torrents.

Sentiràs com et corre la sang
dins les venes.

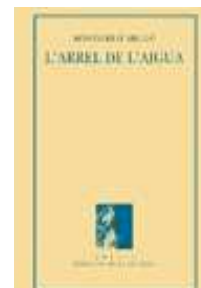
L'arrel de l'aigua

València: Edicions de la Guerra, 1995

És un somni
que he tingut:
el temps quedava quiet
res no es movia.

Lentament l'esfera
del desig es desfeia
en miríades de petites
partícules.

I era així com,
plàcidament,
sense dolor moria.

Són màscares que m'embro...

Barcelona: Cafè Central, 1995

Creia que era fàcil
i no ho és
les guerres mai no es guanyen.

Dins l'esfera del temps

Barcelona: Proa, 1998

I aprenc a dir que No.

Amollo en la nit
la veu amarga o
la veu esperançada.

I aprenc a dir que No.

Que ja no és temps de plorar
ni de lamentar-se, ni tampoc
el de cercar excuses fàcils.

I aprenc a dir que No.

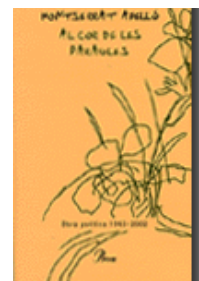

Al cor de les paraules. Obra poètica 1963-2002

Barcelona: Proa, 2002

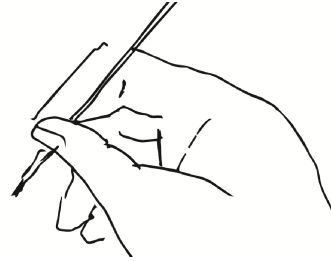
Tots els desitjos s'acumulen
contra aquestes hores grises,
morades, que ens torben i ens
deixen les mans balbes.

Però jo m'apunto al vermell
m'ancoro a la llum
com si m'hi anés la vida.

Asseguda escrivint = Seated writing

Barcelona: MX Edicions, 2004

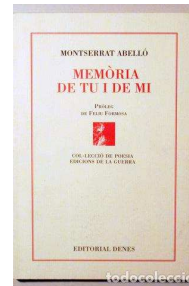

Tenies en els ulls
cansats
tanta mort i alegria.
Tant desconsol
i felicitat.

Units
pel fràgil
fil
de la vida.

Memòria de tu i de mi

València: Denes, 2006

El fred íntim del silenci

València: Denes, 2008

Fugen els somnis,
fugen els desitjos,

queda la calma,
la placidesa.

Biblioteca Pública de Tarragona

Fortuny, 30
43001 Tarragona

Telèfons Informació:

977 240 331 - 977 240 544

Informació bibliogràfica i obtenció de documents:

977 248 304

bptarragona.cultura@gencat.cat

Horari:

Dilluns de 15 h a 20 h

Dimarts a divendres de 10 h a 20 h

Dissabtes de 10 h a 14 h

WEB

<http://bibliotecatarragona.gencat.cat>

BLOG CINEMÚSICA

<http://bptbloc.wordpress.com>

BLOG BIBLIOTECA & TGN

<http://bibliotecaciutat.wordpress.com>

CONNECTA'T AMB LA BIBLIOTECA

1918 | **MONTSERRAT**
2018 | **ABELLÓ**

Març 2018